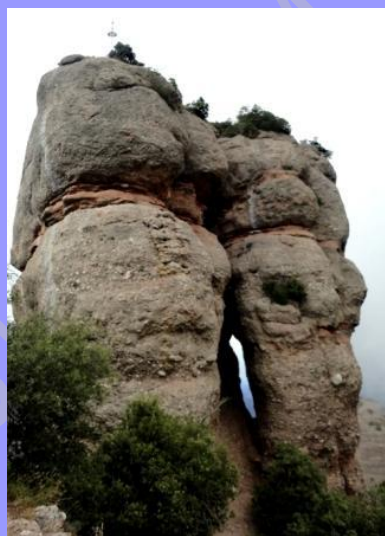

LA MOLA DE SANT LLORENÇ DEL MUNT: TRAVESIA MONTCAU PER A LA MOLA DES DE LA VALL DE L'HORTA – BAIXADA PER SANTA AGNÈS I EL PUIG

Introducció a l'itinerari: Aquest itinerari aprofita part de la ruta dels 3 monts, ja que la mateixa puja per la Vall d'Horta per baixar després vers al Coll d'Estenalles, fent la travessia de les arestes més altes del massís, o sigui, aquelles que enllacen el Montcau amb la Mola.

Malgrat que es un itinerari força més llarg en comparació a altres rutes d'ascensió a la Mola, ben val la pena fer-ho en la seva integritat per gaudir d'una versió més general i inoblidable del massís.

Tres parts ben diferenciades te la ruta: primer la pujada al Montcau des de la vall d'Horta. La part baixa es va beure afectada pels greus incendis de l'any 2003, i encara avui en dia son ben visibles els afectes. Una vegada que deixem enrere la bonica construcció del Marquet de les Roques ens endinsem a les canals i a la boscana, entrant ja dins del màgic mon de les estructures rocalloses de conglomerat.

El segon sector de l'itinerari es el tram que discorre per les cadenes més altes del massís, passant del nu cap pelat del Montcau, fins al monestir de corona la Mola. Es l'anomenada Cadena del Pagès. El camí es amplíssim, còmode i molt transitat. Discorre en la seva gran majoria per bosc. Malgrat tot sovintegen les clarianes que ens ofereixen interessants vistes panoràmiques locals.

El tercer sector diferenciat es la baixada de retorn a la Vall de l'Horta per la canal de Santa Agnès, destacant d'aquest tram les transformacions que veurem de diferents tipus de bosc, a mida que perdem alçada. Durant aquesta baixada passem a tocar de les runes de l'ermita de Santa Agnès, on hi ha una cova i una font i les restes adossades a la pedra d'aquesta antiga construcció sacra - rupícola.

Punts de referència: * Molí de la Roca * Mas de les Oliveres * Mas de la Muntada *

Mas del Marquet de les Roques * Font del Llor * Collet del Llor o de la Vall * coves de Simanya * canal del Llor * Coll d'Eres * Cim del Montcau * Coll d'Eres * les Pinasses * els Òbits * Collet del Morral del Drac * Cim de la Mola * Collet del Morral del Drac * Santa Agnès * Pinassa del Dalmau * el Puig * els Quatre Camins * la Riera Seca * Urbanització les Marines * Can Garriga * Molí d'en Roca

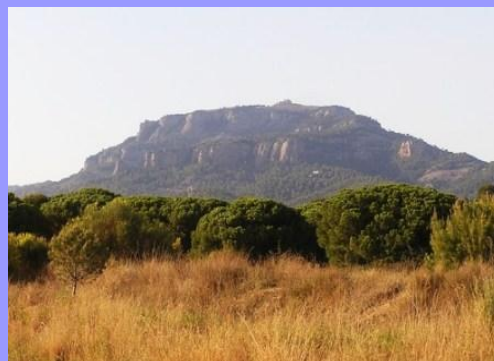
Punt de partida: Aparcament del **Molí de la Roca**, situat a l'entrada de la Vall d'Horta. 450 metres d'alçada.

Com arribar-hi: Per entrar a la vall prendrem la carretera que comunica **Castellar del Vallès amb Sant Llorenç de Savall** (B-124), i poc abans d'arribar a aquesta segona construcció, a l'alçada del Pont de la Roca, hi trobem la desviació indicada de la pista asfaltada que surt al marge esquerra de la carretera i que puja vers a la vall.

Horari: 5 hores i 35 minuts.

Dificultat: mitja

Punts d'aigua: Durant el trajecte de pujada hi trobem una font entre els masos de l'Olivera i la Muntada y la Font del Llor. A la part alta no hi ha fonts, si be a la Mola hi ha servei de Bar – Restaurant. A la baixada hi ha (si sabem trobar-la), la font de Santa Agnès.

Descripció itinerari: **0,00 h.** Aparcament del **Molí de la Roca**, 450 metres. Tornem a la pista asfaltada situada juts a sobre de l'aparcament i la seguim en sentit ascendent vers al N.O.

0,02 h. Deixem a la nostra esquerra un ramal asfaltat que puja en diagonal amb un indicador que posa “la Garriga”. Ara ignorarem aquest trencall, però val la pena tenir en compte que serà l'indret per on acabarem arribant al punt de partida al concloure l'excursió.

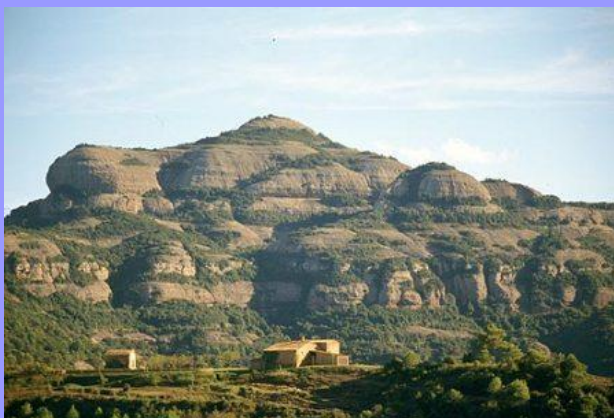
0,10 h. Un ramal de terra surt en sentit descendent a la nostra dreta. Es el moment d'abandonar la pista asfaltada i davallar vers a la riera que creuarem. Passem, prèviament, per una cabana.

0,20 h. Una vegada al altre costat de les aigües, seguirem vers al N.O. fins arribar al **Mas de les Oliveres**, passant just per sobre del mateix. Continuem la senda que va al costat de la riera fins a l'alçada d'una renclusa. Serà el moment de pujar una mica vers a la dreta per anar a parar a les proximitats d'un altre mas.

0,30 h. Mas de la Muntada, que es una escola de natura. Hi trobem una pista de terra que passa per sota del mas i que s'orienta vers al N.O., serà el camí a seguir.

0,35 h. Barrera i bifurcació a pocs metres. A partir d'aquest punt coincidim amb el G.R. 5. Caldrà seguir el brançal de l'esquerra, tot passant per sobre el riu mitjançant un pont. A l'altre costat de les aigües hi trobem el final de la pista asfaltada per la qual em fet les primeres passes i que ara es converteix en un camí de terra. Seguir novament aquesta pista vers a la dreta, o sigui, cap a l'oest.

0,37 h. Deixem de banda un brançal secundari que surt a la nostra dreta.

0,40 h. Vista frontal sobre el curiós **Mas del Marquet de les Roques**, que resta a l'altre costat de la riera. Seguim la pista vers a l'oest en molt lleugera pujada.

0,45 h. Després de passar per sobre un pont, la pista fa un revolt i dibuixa una mena de cul de sac. Es el moment d'abandonar la pista i agafar el senderó que puja vers al bosc en direcció O. Cartell indicador. Marques de G.R. El camí, ben fressat,

de seguida comença a guanyar desnivell de manera decidida.

1,00 h. Font del Llor. Situada en un indret fresc i ombrívol. El camí justament força vers a la dreta a les seves proximitats, seguir aquest brancal en sentit ascendent. Marques de G.R.

1,02 h. Deixem a la nostra esquerra una branca secundària, que es el camí de la canal de Llor que no ens interessa. Continuem pel G.R.

1,15 h. Collet del Llor o de la Vall, 778 metres. Petita clariana des d'on podrem observar les agulles i parets properes, com el Cavall Bernat de la Vall. Continuem el camí vers al sud, flanquejant entre cingleres. Dalt del camí i resten les **coves de Simanya** que ben valen una visita.

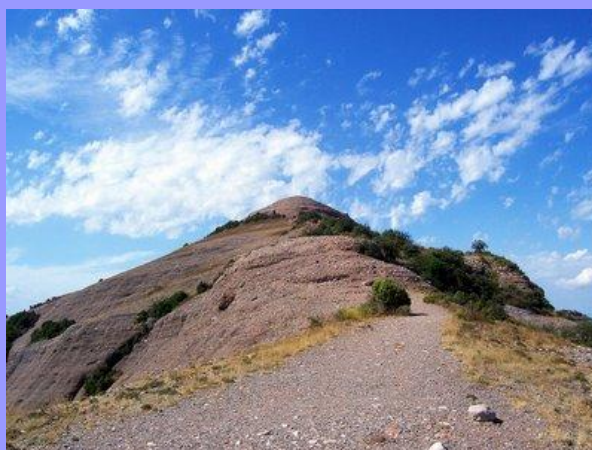
1,30 h. Al final del flanqueig tornem a desembocar a la **canal del Llor**, creuem el llit de la riera seca i passant al costat d'un gran bloc deixem a la nostra dreta un corriol per pujar canal a munt. Senderó molt ben marcat. G.R.

1,45 h. Coll d'Eres. 942 metres. Ampla esplanada en mig del bosc amb zones condicionades per fer picnic. Continuarem ara vers al nord – nord-oest per pujar al cim del Montcau. Ja des de les primeres passes després del coll el terreny s'obre i pugem per una gran aresta molt sua completament pedregosa. Al final el cim fa una cúpula rodona molt fàcil de pujar. Taques liles a la roca.

2,00 h. Cim del Montcau. 1.056 metres. Vèrtex geodèsic i interessant vista panoràmica des de l'extrem nord de la serra. Després de la pausa del cim retornem tot desfent les nostres passes vers al sud-sud-est.

2,10 h. Estem de retorn al **Coll d'Eres.** 942 metres. Caldrà continuar ara per l'ample camí, que gairebé es una pista, vers al sud.

2,20 h. Deixem un corriol a la nostra

esquerra.

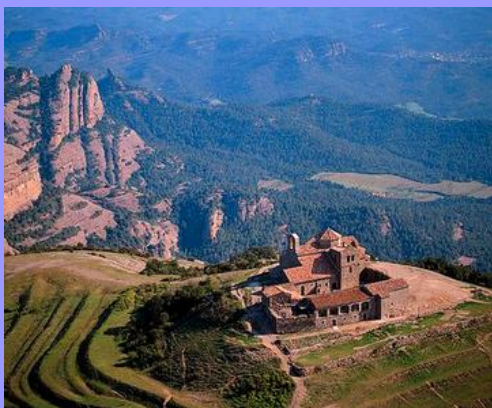
2,30 h. A banda dreta davalla un camí secundari vers a l'oest, que ignorarem completament. Seguim vers al sud per la senda molt ample.

2,40 h. Bifurcació de pistes, estem a la zona coneguda com **les Pinasses**, a 1.036 metres d'alçada. Cal seguir el brançal de la dreta que ràpidament descriu una pronunciada baixada per tornar, més tard, a discórrer de manera bastant horitzontal.

2,45 h. Unió de camins. Se'ns incorpora per l'esquerra una senda que en veritat es la connexió amb el camí opcional que naixia de l'anterior bifurcació. Aquest camí que hem obviat dona una mica més de volta i passa per unes runes conegudes com **els Òbits**.

3,05 h. Mena de mirador en un indret on el camí traspasa una mena d'aresta i inicia un flanqueig vers a l'esquerra en direcció est.

3,10 h. Collet del Morral del Drac. La roca característica coronada per una creu resta a la nostra esquerra. Cal encarar ara la pujada final a la Mola tot seguint el camí marcat i senyalitzar que surt vers a la dreta dels cingles.

Quan el terreny s'obra i passem del bosc al ferm pedregós, cal anar flanquejant sota els cingles per l'indret més alt, tot seguint les balises de ferro que ens indiquen el traçat més idoni. Passem a una mena de canal que pugem vers a l'est per anar a parar als altiplans que coronen la muntanya. A la part final dirigim les nostres passes vers al sud, amb la visió del monestir ja ben propera.

3,30 h. Cim de la Mola, 1.107 metres, on hi ha el monestir de Sant Llorenç del Munt, que dona nom al massís, amb el seu Bar-Restaurant annexa. Taula panoràmica al cim. Vèrtex geodèsic. Vistes privilegiades sobre el Vallès Occidental. Per davallar caldrà desfer el traçat de les nostres passes de pujada.

3,40 h. Collet del Morral del Drac. Agafem la senda que davalla vers a la dreta en direcció est i que passa pel front de la roca del morral per perdre alçada de manera decidida mitjançant unes ben marcades ziga-zagues en mig del bosc. Durant aquest tram de baixada passem pel costat de les runes de **Santa Agnès**, que resten fora del trajecte estricte del camí.

3,50 h. Bifurcació. Seguir el brançal de l'esquerra.

4,00 h. Bifurcació. Seguir el brançal de l'esquerra.

4,10 h. Bifurcació, seguir el brançal de l'esquerra, ara ja molt horitzontal essent la senda un ample camí.

4,13 h. Se'ns incorpora per l'esquerra un corriol que davalla de manera directa des del bosc i que ignorarem per seguir recte per la senda principal.

4,16 h. Bifurcació de pistes. Seguir per la branca de l'esquerra que fa una lleugera pujada.

4,20 h. Bifurcació. Deixem la senda de la dreta i seguim tot recte vers a l'est passant per una mena d'aresta on el bosc està bastant obert, estem a la **Pinassa del Dalmau** i passem per sobre del turonet anomenat **el Puig**, de 596 metres d'alçada.

4,30 h. Creuem en perpendicular una pista abandonada. Nosaltres seguim tot recte vers a l'est per iniciar una davallada pel mig del bosc on el camí, a estones, ja no està massa ben marcat.

4,40 h. Cruïlla de pistes coneguda com **els Quatre Camins** i que dibuixen una mena de "X". Seguim per la pista asfaltada de la dreta en direcció est, anant pel marge esquerra de **la Riera Seca**. A l'estona la pista asfaltada passa a ser una pista de terra. Davallem fins als 450 metres d'alçada.

4,50 h. Una pista secundària surt en diagonal a la nostra esquerra, tot pujant bosc amunt en direcció nord. Serà el moment d'abandonar la pista que roman al costat de la riera per pujar en diagonal per aquesta pista secundària.

4,53 h. Passem pel costat de l'entrada d'un avenç que està ben bé a la pista. Seguim pujant. La pista descriu una zeta.

5,05 h. Collet situat a 517 metres d'alçada. Unió de camins. Cal seguir ara per dalt de l'aresta vers al N.O.

5,12 h. Arribem a un segon collet d'alçada 532 metres. És el moment d'abandonar la cadena i davallar pel brancal de la dreta que s'apropa a una urbanització ben visible. El camí ràpidament es transforma en una pista.

5,20 h. Arribem al primer tram del carrer asfaltat de **l'urbanització les Marines**. Seguir pel carrer que fa un gran revolt, orientant-se gradualment vers al S.E.

5,25 h. Una pista de terra surt vers a la dreta, amb un cartell indicador que posa "**Can Garriga**". Seguir la pista en sentit descendent tot seguint taques de pintura verda i vermella i passant per davant del mas del qual fa referència al cartell.

5,35 h. Bifurcació d'unió amb la pista asfaltada situada a pocs metres de l'aparcament del **Molí d'en Roca** on coincidim amb el tram més primerenc de l'excursió que ara conclou.

Descens: Tractant-se d'un itinerari circular, em sortit i tornat al mateix lloc de partida.

IMPRESINDIBLE:

El Monestir de Sant Llorenç del Munt: és un monestir romànic situat al cim mateix de la Mola. La primera referència formal del monestir data de l'any 1014, amb un escrit en què el comte Ramon Borrell i la seva muller fan una permuta de terrenys amb l'abadia de Sant Llorenç. El monestir fou habitat d'una forma continuada per una

comunitat de monjos benedictins fins a l'any 1608, encara que com a mínim fins al 1637 hi ha constància de l'existència d'un sacerdot a càrrec del monestir.

Tradicionalment s'ha afirmat que les tropes invasores franceses de l'exèrcit de Napoleó van destruir, el 30 de març de 1808, gran part del monestir i les seves dependències i en van profanar les sepultures abacials.

El monestir és una còpia exacta del de Sant Cugat del Vallès, ja que els promotors de la seva construcció eren precisament monjos d'aquest monestir.

L'església té tres naus, amb un transsepte al centre que sosté el cimbori sota els arcs totals. És, doncs, un exemple de la construcció religiosa catalana del romànic. Per a la construcció es van utilitzar pedres de la mateixa muntanya, de color rogenc. No té cap mena de luxe pel que fa a ornaments artístics. L'edifici actual, reconstruït entre el final del segle XIX i mitjan segle XX, respecta l'estructura original construïda al segle XI. Això el converteix en un dels pocs monestirs romànics purs existents en l'actualitat.

El Marquet de les Roques: Aquesta casa amb més de 800 anys d'història, fou reformada a partir del 1895 per l'arquitecte sabadellenc Batllellé – deixeble de Lluís Domènech i Montaner – per encàrrec de la família del poeta Pere IV (Joan Oliver), la qual va ser propietària fins a la Guerra Civil. Als anys 20 del segle passat va ser un punt de reunió de diferents intel·lectuals i artistes catalans com Josep Carner, Carles Riba o Guerau de Lliost. Per les seves dimensions, aspecte i estil modernista, era conegut com el Castell dels Olivers.